

Reeds eerder, in 1933, zag ik te Smeerling bij Onstwedde (Gron.) een Kleinen bonten specht, die zich begaf naar een nestgat in een esch. Op 28 April, 1 Mei, 25 Mei en 7 Juni kon ik dit telkens waarnemen, zonder daar lang op te behoeven te wachten. Ik neem dan ook aan, dat ook hier een Kleine bonte specht heeft gebroed. De nestopening bevond zich ongeveer 6 Meter boven den grond in een boom van ongeveer 8 Meter lengte.

Voor meerdere waarnemingen lagen beide gevallen te ver van mijn woonplaats. Het trof mij steeds, ook buiten deze gevallen, dat de Kleine bonte specht niet schuw is, heel anders dan b.v. de groene specht, die zoo moeilijk te benaderen is.

Winschoten, 29 October 1935.

Mr. W. J. BOLT.

Late Lepelaar. Misschien is het voor „De Levende Natuur” van belang te vermelden dat wij Zaterdag j.l. 21 December op een N.J.N.-excursie van de afd. Goes en Middelburg bij het Sloe een Lepelaar zagen.

Daar in het Vogelboekje vermeld staat dat deze vogel in Februari komt en in Augustus vertrekt en dat de Heer Jan P. Strijbos in afl. 7 van de 37e jaargang van „De Levende Natuur” zegt dat zij terugkeren in de tweede helft van Februari, dacht ik dat het wel vroeg was. Zou het misschien mogelijk zijn dat dit een z.g. voortrekker is. Weten Redactie of lezers hier meer van?

Goes, 24 December 1935.

HANS LODDER.

Dit is wel een zeer interessante waarneming. De vraag of wij te doen hebben met een nablijver of een voortrekker is niet zoo heel makkelijk te beantwoorden. In onze officieele vogellijst, die van Van Oordt en Verwey vinden wij tot 1925 als laatste lepelaar-datum 3 December, als vroegste 5 Februari en hieruit zouden we moeten concluderen tot: „nablijver”.

Dat Sloe is toch wel een excursie-oord van den eersten rang. Waren er soms ook nog kluten?

JAC. P. TH.

Lievenheersbeestjes. Wil degene, die op zijn omzwervingen ergens, waar dan ook, een grote hoeveelheid *Coccinelliden* (Lievenheersbeestjes) aantreft, zo vriendelijk zijn, dit zo spoedig mogelijk te melden, met vindplaats, ontwikkelingsstadium (ei, larve, pop of imago) en mogelijke andere bijzonderheden aan R. J. VAN DER LINDE, Hoogwoerd 14, Leiden.

Stadswallen. Het enthousiasme van den Heer Ad. C. P. Baars voor het feit, dat ook de „Stadswallen” de levende natuur om Amsterdam iets nader tot den wandelaar brengen, kan ik ten volle waardeeren.

Minder eens ben ik het met de (voorzichtig geuite) qualificatie „interessant monument”. M.i. heeft dat „dijkje” het landschapsbeeld nu niet bepaald verfraaid. In het bijzonder valt dit op juist nabij en aan de oevers van den Amstel. Vanaf de Zuidergasfabriek en omgeving had men voorheen een prachtig uitzicht tot aan de Kalfjeslaan toe. Vooral in den winter bij helder vriezende weer en rood ondergaande zon, kon men dan even in stilte genieten. Thans werkt die dijk beslist storend, ook wanneer men in de teruggaande richting, vanaf het Kalfje naar Amsterdam wandelt. Wat wij „boven” gewonnen hebben, is „beneden” verloren.

Terecht merkt de Heer Baars op „vormen de Zuidelijke rand en de oevers van den Amstel met het geboorte en struikgewas een goed jacht- en woongebied voor de kleinere soorten”. Daaraan is het grootendeels toe te schrijven, dat de meeste vogels, die \pm 20 jaar geleden in deze streek voorkwamen, er thans nog zijn waar te nemen. Ook de begraafplaats „Zorgvliet” trekt door haar stilte en haar beplanting veel vogels. Verleden jaar was de koekoek er regelmatig te hooren. Wie dezen vogel in die omgeving dit jaar weer voor het eerst bemerkt, kan zich verdienen te maken met eene opgave. Ook bevond zich een „gierzwaluwenboom” vlak aan den drukken straatweg langs den Amstel even voor den dijk. Op mooie warme zomeravonden kon men het successievelijk „starten” der diertjes voor de bekende avond- en nachtvluchten meemaken.

Met het voorgaande nu meen ik te zeggen, dat al zijn er momenteel zeker aangename voordeelen aan het bezit der „Stadswallen” verbonden, wij voor het waarnemen der levende natuur dezen dijk toch wel hadden kunnen missen. Van mijn kant hoop ik tenminste, dat er niet meer van dergelijke „monumenten” om Amsterdam zullen verrijzen, te meer, omdat het niet geheel uitgesloten is, dat te eeniger tijd de treinen er toch nog over zullen komen te denderen . . .

Amsterdam, 16 Mei '36.

J. TEN HAGEN.

GEVRAAGD:

Leeg album Bloemen in onze Tuin van Verkade. Aanbieding aan Dr. J. C. VAN DEN BOSCH, Steenwijk, Tramlaan 13.

Van „Die Schmetterlinge Europa's”, Dritte Auflage van Hoffmann, bearbeitet von Arnold Spuler: het vierde deel: Raupen.

Prijsopgave aan R. A. MAAS GEESTERANUS, Frankenslag 52, den Haag.